23/12/2022

Εγκύκλιος για τα Χριστούγεννα από τον Μητροπολίτη Πειραιώς – Πραότητα και ταπεινότητα μπροστά στην αδικία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Ποιμαντορική εγκύκλιο για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

“Το μήνυμα είναι καθοριστικό για όλους, όσοι θέλουμε να βαδίζουμε στα ίχνη του Ιησού: Ήρεμη αντοχή στις ποικίλες στενοχώριες που εμφανίζονται στην πορεία μας, στις στερήσεις, στις κακουχίες, στις θλίψεις. Ήρεμη αντοχή στην απροσδόκητη εχθρότητα, στις συκοφαντίες, στους κατατρεγμούς. Ήρεμη αντοχή στους σκληρούς δρόμους της ξενιτιάς. Αυτό δεν σημαίνει παθητικότητα. Κατά την επιτέλεση της λυτρωτικής αποστολής Του, ο «πράος και ταπεινός» Ιησούς αντιστάθηκε στην αδικία και στην τυπολατρία”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Πειραιώς:

Τέκνα μου αγαπητά και πεφιλημένα,

Τον περίμεναν τον Λυτρωτή. Ολόκληρη η ανθρωπότητα ζούσε με την προσδοκία του ερχομού Του. Ισχυρό τον προσδοκούσαν οι ειδωλολάτρες. Διότι Εκείνος, που επρόκειτο να λυτρώσει τον Προμηθέα δεσμώτη, έπρεπε να είναι ισχυρός, να έχει θεία δύναμη. Δυνατό τον λαχταρούσαν και οι Ιουδαίοι. Εκείνος, που έμελλε να επανασυστήσει τον ένδοξο θρόνο του Δαβίδ, έπρεπε να είναι ζωσμένος με πανίσχυρη ρομφαία.
Και μια νύχτα σ’ ένα σπήλαιο της Βηθλεέμ γεννιέται ένα βρέφος.

Η Παρθένος μητέρα του, το ανακλίνει μέσα στη φάτνη των ζώων. Ποιος λοιπόν θα το πίστευε; Το νήπιο αυτό της Βηθλεέμ, το βρέφος της φάτνης, ο υιός της Παρθένου, είναι ο αναμενόμενος ισχυρός και κραταιός Λυτρωτής, ο σωτήρας των ανθρώπων, ο ιδρυτής ακατάλυτης βασιλείας στους αιώνες; Ο άνθρωπος με τα σάρκινα μάτια, που ζητάει να δεί εξωτερική λάμψη, μεγαλεία και ανθρώπινες τιμές, περνάει αδιάφορος μπροστά στο μέγα μυστήριο.

Η ιστορία όμως των δύο χιλιάδων χρόνων βρόντοφωνάζει «ότι παιδίον εγενήθη ημίν», «Θεός ισχυρός». Κύριος ψυχών και καρδιών Αρχηγός μαρτύρων και ηρώων. Αλλά οι πολλοί προσπερνούν με αδιαφορία μπροστά στη φτωχή Φάτνη. Είναι οι μικρόψυχοι, οι δούλοι στην αμαρτία. Γι’ αυτό δεν τους συγκινεί το θείο Βρέφος. Δεν σκιρτά η ψυχή τους στο άκουσμα του ονόματός Του. Γι’ αυτό και δεν φροντίζουν να Το
γνωρίσουν. Να Του παραχωρήσουν μια θέση στην καρδιά τους. Για να σκύψει κανείς σ’ ο,τι δεν φαντάζει, στο φαινομενικά ταπεινό Σπήλαιο, πρέπει πάνω από τις γνώσεις, πάνω από την ανθρώπινη σοφία, πάνω από τα πλούτη και τη δόξα, να υπάρχει η πίστη, που βλέπει βαθύτερα και εκτιμά τα ανεκτίμητα.

ΤΚαί όλα τα άστρα και όλα τα μυστήρια του ουρανού, αν γνώριζαν οι **Τρεις Μάγοι,** δεν θα κατόρθωναν να φθάσουν στη Βηθλεέμ. Για μια τέτοια ανακάλυψη, χρειαζόταν κάτι άλλο, που ξεπερνούσε τις γνώσεις τους, που στεκόταν ψηλότερα από την σοφία τους. Κάτι, που δεν ήταν ούτε γνώση ούτε έπιστήμη, ούτε σοφία. Αλλά αποκάλυψη θεία που την δέχονται ψυχές δεκτικές, ανοικτές στο Φως του Ουρανού.

Άνθρωποι μορφωμένοι, αλλά και άνθρωποι λίγων γραμμάτων, απλοί και ταπεινοί, όπως οι Ποιμένες, και οι Μάγοι σ' αυτό μοιάζουν: στην αποδοχή του θείου μηνύματος. Και η άποδοχή έγινε, γιατί είχαν ψυχές απλές, καθαρές, έτοιμες να δεχθούν με πίστη το μεγάλο γεγονός της ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου.

Και φέτος οι απλές ψυχές θα πλησιάσουν και πάλι με πίστη το μεγάλο μυστήριο, σ' όποιο κοινωνικό στρώμα κι αν ανήκουν. Και αν ξέρουν γράμματα ή και αν δεν ξέρουν, σοφοί και άσοφοι, πλούσιοι και φτωχοί, σ' αυτές μόνο θα «αποκαλυφθή ο θησαυρός ο «αποκεκρυμμένος». Θα καταλάβουν ότι το Νεογέννητο Βρέφος είναι όπως ο Προφήτης Ησαίας το είπε: «μεγάλης βουλής άγγελος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνος» (Ησ. 9΄ 6). Η φωτοχυσία από το λυτρωτικό Γεγονός του ερχομού στην ανθρωπότητα, του Λυτρωτή, απλώνεται στην ταλαιπωρημένη μας γη λοιπόν και πάλι.

Από το πλήθος των ακτίνων του Ήλιου της Δικαιοσύνης, δυό αποκτούν ιδιαίτερη επικαιρότητα στην εποχή μας: η ήρεμη αντοχή των κεντρικών προσώπων στη βιβλική διήγηση για τη Γέννηση και κυρίως ο πυρήνας του νοήματος των Χριστουγέννων.

Οι ιδιαίτερες συνθήκες μέσα στις οποίες ο Υιός και Λόγος του Θεού ήρθε στον κόσμο μας δεν ήταν άνετες. Λίγες ημέρες πριν τη γέννησή Του, η μητέρα Του είχε υποβληθεί σε ένα κοπιαστικό ταξίδι από τη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας. Φτάνοντας εκεί δεν άνοιξε γι' αυτούς κάποιο φιλόξενο σπίτι. Η αδιαφορία των κατοίκων υπήρξε παγερή. Ακόμα και στο πανδοχείο «ούκ ην αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι». Κατέφυγαν στον στάβλο «και εσπαργάνωσεν αυτόν και ανέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη» (Λουκ. 2,7).

Από την πρώτη στιγμή ο Ιησούς Χριστός αρνήθηκε τη χλιδή και την πολυτέλεια αυτού του κόσμου. Δεν άργησε να εμφανιστεί η μανιακή έκρηξη του Ηρώδη, που προκάλεσε τη φυγή στα ξένα, στην Αίγυπτο.
Όλες, όμως, αυτές οι απροσδόκητες δυσκολίες και επικίνδυνες συνθήκες αντιμετωπίσθηκαν με μία ήρεμη αντοχή, γεμάτη υπομονή, καρτερία, γαλήνη. Ο Λυτρωτής προσέλαβε τη σκληρή αλήθεια της ανθρώπινης ζωής, αντιμετωπίζοντας, νήπιο ακόμη, την ανέχεια, τον διωγμό, την ξενιτιά.

Το μήνυμα είναι καθοριστικό για όλους, όσοι θέλουμε να βαδίζουμε στα ίχνη του Ιησού: **Ήρεμη αντοχή στις ποικίλες στενοχώριες που εμφανίζονται στην πορεία μας, στις στερήσεις, στις κακουχίες, στις θλίψεις. Ήρεμη αντοχή στην απροσδόκητη εχθρότητα, στις συκοφαντίες, στους κατατρεγμούς. Ήρεμη αντοχή στους σκληρούς δρόμους της ξενιτιάς. Αυτό δεν σημαίνει**

παθητικότητα. Κατά την επιτέλεση της λυτρωτικής αποστολής Του, ο «πράος και ταπεινός» Ιησούς αντιστάθηκε στην αδικία και στην τυπολατρία.

Στηλίτευσε την υποκρισία και τη δολιότητα, πάντοτε με ήρεμη αντοχή. Ακόμη και στις πιο ακραίες καταστάσεις, στα φρικτά Πάθη. Η λαμπροφόρος εορτή των Χριστουγέννων καθορίζει το θεμέλιο αυτής της
αντοχής. Ενισχύει τη βεβαιότητα ότι με την έλευση του Λυτρωτή δεν είμαστε μόνοι, ότι ο Υιός και Λόγος του Θεού ήρθε για να μείνει μαζί μας. «Εμμανουήλ» είναι ένα από τα κύρια ονόματά Του, δηλαδή «ο Θεός μεθ' ημών». Ίχνη από την αναζήτηση του Υπερβατικού, της Υπερτάτης Δυνάμεως του σύμπαντος, διαπιστώνονται σε διάφορους πολιτισμούς. Αυτό, όμως, που καθιστά μοναδικό το χριστιανικό μήνυμα είναι ότι ο ίδιος ο προαιώνιος Θεός έγινε άνθρωπος.

Δύο βασικές πατερικές φράσεις συνοψίζουν το νόημα της εορτής: «Αυτός γαρ ενηνθρώπησε, ίνα ημείς θεοποιηθώμεν» τονίζει ο άγιος Αθανάσιος και ο Μέγας Βασίλειος υπογραμμίζει: Ο Υιός του Θεού ήρθε στη γη «ίνα επαναγάγη πάσαν την ανθρωπότητα εις εαυτόν». Ο άπειρος Θεός προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, για να μας οδηγήσει στο μέγιστο της αναπτύξεως και τελειώσεως, στην κατά χάριν θέωση. Η ένωση της θείας και ανθρώπινης φύσεως εν Χριστώ έδωσε στην ανθρωπότητα μία νέα δυναμική και την ανύψωσε μέσα στο φως των άκτιστων θείων ενεργειών, τις οποίες ακτινοβολεί η αγάπη Του. Ο Θεός Πατέρας σήμερα μας λέει: Σας αποκαλύπτω το μεγάλο μυστικό.

Στέλνω αναμεσά σας, κοντά σας, μαζί σας τον Υιό μου. Τον μονογενή Υιό μου. Τον στέλνω να μείνει για πάντα σύντροφός σας. Θα έλθει στη γη ως Θεάνθρωπος. Μη γελαστείτε που θα τον δείτε μικρό, αδύνατο νήπιο. Το μικρό αυτό βρέφος, τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός, είναι ο Υιός μου, ο συνάναρχος Λόγος, ο αιώνιος και παντοδύναμος. Γι' αυτό και το όνομά του είναι Εμμανουήλ. Έτσι θα τον ονομάζετε.
Διότι Εμμανουήλ σημαίνει «ο Θεός μεθ' ημών», ο Θεός είναι μαζί μας. Και ακριβώς με τη σάρκωση του Υιού μου, με τον ερχομό Του στον κόσμο σας, εγώ ο Θεός έρχομαι να μείνω μαζί σας. Για πάντα.

Σας αποκαλύπτω το μεγάλο μυστικό. Μην το ξεχνάτε. Αυτό που κρύβεται στο όνομα Εμμανουήλ. «Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ» (Ησ.7'4), «ο έστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ήμών ο Θεός» (Ματθ. 1΄ 23). Έτσι θα προσφωνήσετε το νήπιο αυτό της Βηθλεέμ. Από τη στιγμή της Γεννήσεώς Του θα μπορείτε να λέτε: ο Θεός είναι πιά μαζί μας. Γεννήθηκε ο Ιησούς.
Ο Εμμανουήλ. «Ο Θεός μεθ ' ημών». Έτσι μίλησε ο Αιώνιος. Έτσι μίλησε ο Κύριος (Ησ. 7'14 και Ματθ. 1'23). Οι αιώνες που πέρασαν γέμισαν από την ηχώ της φωνής

Του και από την βαθιά παρηγοριά και γαλήνη που φέρνει αυτή η φωνή. Την ακούμε κι εμείς απόψε: Παιδιά μου, ο Ιησούς είναι ο Εμμανουήλ. Αυτό είναι ένα από τα αιώνια ονόματά Του. Γιατί ο Ιησούς, ο Θεάνθρωπος, ήλθε και μένει για πάντα μαζί σου, μαζί μας, ανάμεσά μας.

Αντηχεί απόψε μέσα μας η ουράνια αυτή φωνή. Τούτη τη νύχτα των Χριστουγέννων. Τη δεχόμεθα με βαθιά ευγνωμοσύνη. Την κλείνουμε ευλαβικά και στοργικά εντός μας. Κι εκείνη προκαλεί μια δόνηση στην ύπαρξή μας. Όλα μέσα μας φωτίζονται. Και από παντού νιώθουμε να αναδίδεται ένας ύμνος. Αδύνατον να τον κλείσουμε στο στήθος μας. Τον αισθανόμαστε να ανεβαίνει. Να ανεβαίνει. Να φθάνει
στο στόμα, να κυλάει στα χείλη. Να ξεχύνεται. Εμμανουήλ! Το όνομά σου γεμίζει με δάκρυα χαράς τα μάτια μας. Ήλθες και μένεις μαζί μας. Θεός αγάπης και δύναμης.

Είσαι μαζί μας, Ιησού. Γι’ αυτό και δεν θα πάψουμε να Σε καλούμε με το όνομά Σου, που εκφράζει αυτό το μεγάλο γεγονός, να Σε προσφωνούμε μέρα και νύχτα: Εμμανουήλ. Εμμανουήλ, αγαπημένε μας Κύριε, είσαι μαζί μας. Είσαι μαζί μας στα σπίτια μας, στα εργοστάσιά μας. Σ’ αυτά που βγάζουν σίδερα, τσιμέντα ή ύφάσματα. Περπατάς ανάμεσα στα μηχανήματα. Εργάτης κοντά στους εργάτες, μέσα στον εξοντωτικό θόρυβο, τη σκόνη και τις δηλητηριώδεις αναθυμιάσεις. Ήλθες για να ζήσεις αιώνια κοντά στους ανθρώπους, στους ανθρώπους που μοχθούν. Δεν μπορείς λοιπόν να λείπεις από τα εργοστάσια, αφού το όνομά σου είναι Εμμανουήλ. Ακούμε τα βήματά σου Ιησού, Εμμανουήλ μας, στους διαδρόμους των νοσοκομείων.

Σ’ αυτούς τους διαδρόμους που μυρίζουν φάρμακα. Μπαίνεις μέσα στους θαλάμους, μένεις μέσα στους θαλάμους, δίπλα στα κρεβάτια των αδελφών σου, των αδελφών μας. Αγωνίζεσαι μαζί με τους γιατρούς και τις νοσηλεύτριες για τη νίκη πάνω στην αρρώστια και τον θάνατο. Η βάρδια σου δεν έχει τέλος, δεν λήγει ποτέ.

Πως να λήξει, αφού το όνομά σου είναι Εμμανουήλ; Είσαι μαζί μας στα χωράφια μας και στα βουνά μας. Σπέρνεις μαζί με τους σποριάδες, είσαι βοσκός μαζί με τους τσοπάνους. Ταξιδεύεις ακούραστος ναυτικός
κοντά στους ναυτικούς. Είσαι μαζί μας! Δεν χορταίνουμε να το λέμε. Είσαι ο Εμμανουήλ μας.

Όλοι οι δρόμοι μας, όλες οι πλατείες των πόλεών μας θα μπορούσαν να λέγονται: οδός Εμμανουήλ ή πλατεία Εμμανουήλ. Γιατί είσαι ο μόνιμος διαβάτης τους. Βαδίζεις αδιάκοπα δίπλα μας. Μας στηρίζεις στους πειρασμούς. Ακούς τις σκέψεις

μας, τις γκρίνιες μας. Μας συνοδεύεις διακριτικά, αλλά ουσιαστικά. Είσαι μόνιμα κοντά μας περισσότερο από ο,τι είναι η ίδια μας η σκιά. Είσαι η σκιά μας. Λάθος: το φως μας.

Εμμανουήλ! Και όταν ξεφεύγουμε από το δρόμο σου, και πάλι δεν μας αφήνεις μοναχούς. Δεν μας εγκαταλείπεις στη μοναξιά μας. Αν κοιτάξουμε λίγο πίσω, μπορούμε να ξαναβρούμε τον δρόμο. Κάτω στο έδαφος θα υπάρχει μια γραμμή. Είναι τα δάκρυα που έχυνες ακολουθώντας μας σιωπηλά. Παίρνοντας τη γραμμή αυτή, που τη χάραξε ο πόνος σου, μπορούμε να ξανασυναντήσουμε την οδό. Γιατί όμως να κοιτάξουμε κάτω, αφού Συ ο ίδιος στέκεις δίπλα μας, έτοιμος να μας οδηγήσεις; Ναί, βέβαια! Είσαι μαζί μας, αφού το όνομά σου είναι Εμμανουήλ.

Εμμανουήλ! Όνομα υπέρτατα αγαπημένο. Μας φθάνει αυτό για κάθε πόνο, για κάθε θλίψη, για κάθε πειρασμό. Στον αδελφό μου που πονάει θα λέω αυτή τη λέξη: Εμμανουήλ! Στον άνθρωπο που θρηνεί για την εγκατάλειψή του θα ψιθυρίζω γεμάτος σιγουριά: Μην ξεχνάς τον Εμμανουήλ! Ο Θεός, ο παντοδύναμος σύντροφος, είναι μαζί σου. Δεν είσαι μόνος. Και στην τραυματισμένη καρδιά μου θα μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτόν τον θαυμαστό επίδεσμο, που φέρει το όνομα: Εμμανουήλ.

Στην ευφρόσυνη αυτή πανήγυρη, η Εκκλησία μας καλεί όχι μόνο να υμνήσουμε τον Ερχόμενο, αλλά και να δυναμώσουμε την πίστη μας στη συνεχή παρουσία Του, μέσα στην ιστορία του κόσμου -και τη δική μας- με εγκάρδια προσευχή και συμμετοχή μας στη ζωοπάροχη Θεία Ευχαριστία. Η χριστιανική πίστη επιμένει ότι ο Χριστός είναι πάντοτε μαζί μας, όχι μόνο στις ώρες κατανύξεως και ειρήνης αλλά και στις ημέρες της θλίψεως, της αμφιβολίας, της δειλίας, της ανησυχίας και των δοκιμασιών, που στην εποχή μας εξαπλώνει η πρωτόγνωρη πανδημία. Η συνείδηση της παρουσίας του Κυρίου Ιησού εμπνέει, παρηγορεί, ενισχύει τη βεβαιότητα ότι ο Θεός τελικά θα επέμβει την κατάλληλη στιγμή, όταν και όπως Εκείνος κρίνει.

Όμως, όσοι πιστεύουμε, δεν αρκεί να αισθανόμαστε ότι δεν είμαστε μόνοι. Οφείλουμε να φροντίζουμε ώστε η θεία παρουσία να γίνεται αισθητή στο περιβάλλον μας με τον λόγο, τα έργα, τη μαρτυρία της ζωής μας. Το ωραιότερο χριστουγεννιάτικο δώρο, αδελφοί και αδελφές μου, για τον εαυτό μας και τους γύρω μας, είναι να δυναμώσουμε την πίστη ότι ο Θεός της αλήθειας, της αγάπης και της δυνάμεως είναι μαζί μας.
Ο Σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, ας καθοδηγεί τις σκέψεις και τις ενέργειές μας, ώστε να αντιμετωπίζουμε τα μικρά και τα μεγάλα προβλήματα του βίου μας, με ήρεμη αντοχή.

Χρόνια Πολλά καί Εὐλογημένα!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Μέ ὅλη μου τήν ἀγάπη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ